

frem, saa har de ogsaa faaet en ganske god teoretisk Uddannelse, og den, knyttet til den praktiske Uddannelse, gør dem i mange Tilfælde særdeles duelige og vel egnede til at raade deres Medborgere i alle juridiske Anliggender. Men jeg finder det rimeligt, at de for at blive Landsretssagførere skal underkaste sig samme Prøve, som de juridiske Kandidater skal, og mere kræves der jo ikke her. Derfor finder jeg, at Ændringsforslag Nr. 25 er det Forslag, der indeholder det rigtige, og jeg anbefaler det fremfor Underændringsforslag Nr. 26.

Kirk: Maa jeg blot gøre den lille Bemærkning til den højtærede Justitsminister, at de nuværende Overretssagførere jo ikke skal aflægge nogen Prøve, og at Underændringsforslag Nr. 26 kun gaar ud paa at sidestille de nuværende Underretssagførere med dem. At de saakaldte latinske Jurister fremtidig skal aflægge Prøve, kan altsaa ikke paaberaabes i denne Sammenhæng.

Justitsministeren (Zahle): Den rigtige Analogi er dog den, at de, der ikke nu er i en Stilling, som fuldkommen svarer til Landsretssagførerstillingen — thi Overretssagfører og Landsretssagfører er i Virkeligheden det samme — skal underkaste sig en Prøve for at opnaa denne Stilling. En saadan Bestemmelse bør derfor gælde for danske Jurister, som ikke er Landsretssagførere ligesaavel som for de juridiske Kandidater, der endnu ikke er det. For øvrigt maa jeg udtrykke min Anerkendelse af den overordentlig smukke Udvikling, der er foregaaet med det ærede Medlem fra Nørresundby (Kirk), som ved Lovforslagets første Behandling efter mit Skøn saa med meget stor Skepsis paa de danske Jurister. Det glæder mig, at han under sit Partis Paavirkning er blevet en ud over alle Maal og Grænser ivrig Forkæmper for de danske Jurister.

Kirk: Maa jeg i Anledning af den højtærede Justitsministers sidste Bemærkning henlede Opmærksomheden paa, at jeg allerede, da jeg havde Ordet ved første Behandling af denne Sag, fremhævede, at de danske Jurister fuldt vel var egnede til at modtage Beskikkelse som Politimestre. Det var den højtærede Justitsminister, der paa en eller anden Maade misforstod mine Udtalelser den Dag, hvad jeg ogsaa tillod mig at gøre Ministeren opmærksom paa. Jeg har under denne Sag aldeles ikke været under Paavirkning af mit Parti; jeg har kun taget mit Standpunkt ud fra den Erfaring,

jeg har ved igennem 30 Aar at have været ansat paa Retskontorer i de forskellige Egne af Landet. Men det er jo rart, at den højtærede Justitsminister og jeg er saa enige. Det glædede mig ogsaa at høre, at Justitsministeren har glemmt sin Romerret, ligesom vi andre har gjort det.

Axel Møller: Jeg kunde have Lyst til at sige den højtærede Justitsminister, at jeg synes, han griber enhver Lejlighed til at give smaa Hip til Universitetet. Jeg synes ikke, at den Maade, hvorpaa vi her stiller os overfor de danske Jurister, tyder paa, at de latinske Jurister regner sig for at være saa forfærdelig meget mere værd og for at staa saa forfærdelig meget højere end de danske Jurister. Jeg har meget godt Kendskab til danske Jurister ogsaa i Praksis, da jeg har faaet Uddannelse i det praktiske Liv. Jeg véd derfor meget vel, at der er mange fortræffelige danske Jurister; derfor er jeg gaaet med til dette Forslag om, at samtlige Underretssagførere, som bestaar en Prøve, skal have Adgang til at procedere for Landsretten. Men jeg vil gerne sige til den højtærede Justitsminister, at jeg synes ikke, han skulde underkende Betydningen af en grundig teoretisk Uddannelse netop som Grundlag for en senere praktisk Retsudøvelse. Jeg tror — det er ogsaa min Erfaring fra Praksis — at de Folk, der har faaet en grundig teoretisk Uddannelse, har lettere ved at tilegne sig en sund og rigtig Praksis end de, der kun har faret gennem det juridiske Studium med en Harefod, og som i Virkeligheden skal lære hele deres Jura bagefter ude i det praktiske Liv.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede Medlem tager fejl, naar han mener, at jeg skulde gribe enhver Lejlighed til at give Universitetet et Hip. Jeg beundrer paa mange Punkter Universitetets Arbejde, men jeg kan ikke nægte, at jeg efter 5½ Aars bitre personlige Erfaringer har ikke saa lidt imod det teoretiske juridiske Studium ved Københavns Universitet. Jeg har selv møjsommeligt maattet slide mig igennem disse Professorbøger for at blive juridisk Kandidat, og det er virkelig et træls Arbejde. Jeg mener ingenlunde, at en teoretisk Uddannelse er overflødig, eller at en grundig teoretisk Uddannelse ikke skulde være af det gode, men jeg maa rigtignok mene, at det, at unge Mennesker fra deres 18de til 24de Aar tilbringer deres Tid udelukkende med Læsning og uden nogen som helst praktisk Virksomhed, ikke er nogen god Skole for Livet; det vilde være langt bedre, om man